

یادداشت/ تاثیر کشت قراردادی بر اقتصاد کشاورزی به قلم سید مصطفی هاشمی طبّا

مهندس سید مصطفی هاشمی طبّا در یادداشتی برای ماهنامه کارآفرینی و صنعت غذا به اهمیت تاثیر کشت قراردادی بر اقتصاد آن پرداخت.

کشت قراردادی این روزها مورد توجه وزارت جهاد کشاورزی قرار گرفته است و آنرا یکی از راه حل های موضوع کشاورزی و ارتقاء آن در ایران می دانند. البته مفهوم سنتی کشت قراردادی در ایران سابقه ای دیرینه دارد. سلف خری نوعی کشت قراردادی است که خریدار قبل از کشت یا درحین کشت و اوائل شکوفائی درختان حسب قراردادی کل محصول را پیش خرید نموده و البته ممکن بود در حین زمان کشت کمک های نقدی یا غیرنقدی به کشاورز بنماید.

اگر وزارت جهاد کشاورزی در قرارداد کشت، صرفا به پیش خرید بسنده کند در حقیقت کمکی به امر کشاورزی ایران ننموده زیرا مفهوم کشت قراردادی که در کشورهای دیگر مانند آمریکا آلمان یا ایتالیا بکار گرفته شده وراء سنت خرید سلف در ایران است.

در حقیقت مزایای کشاورزی قراردادی عبارتست از فراهم شدن قیمت و بازار تضمینی برای محصولات تولیدی، معرفی فناوری جدید، نظارت بر محصولات، استفاده از مشاوره رایگان فنی در مزرعه، تامین نهادهای

مانند بذر و کود و سم و خدمات آموزشی رایگان، امکان دسترسی به اعتبارات به اشکال مختلف، استفاده از کشاورزی قراردادی به عنوان وثیقه، تسهیم سبک محافظت در برابر تغییرات قیمت بازار و افزایش مهارت های مدیریتی و فنی کشاورزان.

بنابراین اگر وزارت جهاد کشاورزی در اجرای قراردادهای کشت بتواند به هدایت کشاورزان و ایجاد کشاورزی نوین یا باصطلاح امروزی کشاورزی دقیق پردازد گام بزرگی در رفع تهدیدات امنیت غذایی کشور برداشته است و البته این امر که نجات دهنده کشاورزی و زیست بوم کشور است مستلزم داشتن نیروی تخصصی هادی کشاورزان و امکانات مالی و فنی می باشد و نیز داشتن دیدگاه اصلاح کشاورزی در ایران با مصرف هر چه کمتر آب و کود و سم ایجاد راندمان بیشتر در زمین های کشاورزی. در حقیقت ایستگاه های ترویج کشاورزی سابق بشرط داشتن اختیارات و امکانات می توانند از عهده این امر برآیند. وزارت جهاد کشاورزی نمی تواند با کشاورزی قراردادی در حد هزار یا چند هزار هکتار و سلف خریدی صرف، دل خوش دارد. اگر قرار است کشت قراردادی تاثیر تعیین کننده در کشاورزی کشور داشته باشد باید دورخیز بزرگ داشت و به مدیریت کشاورزی استانها و فرمانداری ها اختیارات لازم را بخشید تا تحولی اساسی و جهادی و بدور از بروکراسی های معمول متوقف کننده در کشاورزی کشور بوجود آید والا کشاورزی و زیست بوم کشور همچنان در سرآشویی خواهد بود در حالیکه اگر کشاورزی قراردادی با الگو گرفتن از کشورهای مترقی صورت گیرد اقتصاد کشاورزی شکوفا و نجات کشاورزی کشور و امنیت غذایی ممکن خواهد بود. باور کنیم که ورود عقل و تکنولوژی به کشاورزی کشور می تواند ثروت فراوانی برای کشور بارمغان آورد و فاجعه کشاورزی را که ایران سالهاست با آن درگیر است متوقف نموده و کشاورزی را بهبود بخشد.